

[Justitsministeren]

måde, der søger at kontrollere dem, der er fremkommet med de pågældende ytringer; så når fru Lissa Mathiasen spørger, om jeg er enig i, at den måde, direktøren for Århus kommunale værker har trukket oplysninger på i kommunens personregister, vil kunne medvirke til at begrænse ytringsfriheden, må jeg egentlig sige ja dertil. Det er ikke en fremgangsmåde, som bør eller kan anvendes. Hvis noget sådant foregår, mener jeg ikke, at vi har den ytringsfrihed, som fru Lissa Mathiasen og jeg ønsker vi skal have.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil takke ministeren og endda sige, at jeg er glad for det svar, jeg her har fået. Nu ved vi jo, at der i løbet af meget kort tid vil fremkomme en redegørelse om hele registerlovgivningen, og jeg vil i den forbindelse godt spørge, om dette er et område, som ministeren vil have med i sin redegørelse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, det regner jeg med. Det er rigtigt, at der kommer en redegørelse, den kommer i næste uge, og så får vi jo lejlighed til at debattere den, men jeg mener, at det er noget meget væsentligt, at de, der har registre, har et meget stort ansvar for, at disse registre ikke bliver misbrugt, men tværtimod bliver anvendt udelukkende med det formål, der er meningen med registrene. Det vil jeg komme ind på i min redegørelse, og det tror jeg også vi vil komme til at debattere, når vi engang, formentlig først til næste år, får en debat om redegørelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 361

9) Til *justitsministeren* af:

Lissa Mathiasen (S):

»Giver læserbrevssagen fra Århus ministeren anledning til hurtigt at fremsætte forslag, der begrænser offentlige forvaltningsenheders muligheder for at få oplysninger fra andre offentlige forvaltningsenheders registre?«

Skriftlig begrundelse

Sagen fra Århus – som sikkert ikke er enestående – har så alvorlige konsekvenser for

borgernes mulighed for at udtale sig åbent om politiske og offentlige anliggender, at et initiativ forekommer påkrævet.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Fru Lissa Mathiasen spørger, om der er behov for en skærpet lovgivning med hensyn til, hvilke oplysninger en forvaltningsenhed kan få fra en anden enheds registre.

Nu sagde jeg i besvarelsen af det første spørgsmål, at der ikke i dette tilfælde er tale om videregivelse af oplysninger fra én myndighed til en anden. Der var derimod tale om, at en kommunal institution brugte sine egne registre, men til andre formål end forudsat i de forskrifter, der er fastsat for de pågældende registre. Registertilsynet har givet udtryk for, at registrene ikke i fremtiden må bruges til sådanne kontrolopgaver.

Hvis det viser sig, at myndighederne ikke følger tilsynets anvisning, hvad jeg selvfølgelig regner med at de vil gøre, er jeg ikke i tvivl om, at tilsynet vil tage initiativ til, at reglerne præciseres i nødvendigt omfang. Der er endvidere grund til at fremhæve, at klare overtrædelser af disse registerforskrifter vil kunne medføre straf.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt sige ministeren tak for svaret. Der er jo ingen tvivl om, med det spørgsmål, jeg her har stillet, at jeg er meget enig med ministeren i, at det er meget uheldigt, det, der er sket i Århus. Samtidig skal jeg heller ikke lægge skjul på, at jeg desværre ikke tror, det er et enestående tilfælde, vi her har med at gøre.

Ministeren siger i sit svar, at han mener, at registertilsynet vil tage vare på dette, men jeg vil godt stille ministeren det direkte spørgsmål, om han vil drage omsorg for, at registertilsynet sørger for, at disse ting ikke fremover kan ske – ved, at man tilskriver kommunerne herom.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg forstår fru Lissa Mathiasens spørgsmål som en henstilling til mig om, at jeg over for registertilsynet gør gældende, at det er vigtigt, at man følger med, således at man undgår tilfælde af denne art. Jeg er ikke i tvivl om, at registertilsynet følger med, men på